

ارزش وقت در دنیا

ارزش وقت و زمان برای افراد مختلف، متفاوت است. به طوری که مردم در بعضی از کشورها ارزشی حتی بیشتر از طلا برای وقت قائلند و در برخی دیگر از کشورها می‌بینیم که وقت هیچ ارزشی برای خلق خدا ندارد.

ارزش وقت و زمان برای افراد مختلف، متفاوت است. به طوری که مردم در بعضی از کشورها ارزشی حتی بیشتر از طلا برای وقت قائلند و در برخی دیگر از کشورها می‌بینیم که وقت هیچ ارزشی برای خلق خدا ندارد.

ژاپن؛ جایی که تاخیر معنا ندارد

وقت و زمان برای چشم‌بادامی‌های ژاپنی چنان ارزشمند است که آنها به هیچ وجه حاضر نیستند، حتی چند ثانیه از وقت‌شان را هم بیهوده تلف کنند. به همین دلیل هر روز از صبح اول وقت تا آخر شب کار می‌کنند و در طول ساعات کار هم واقعا مشغول انجام وظیفه‌شان می‌شوند؛ نه هیچ کار دیگری. آخر هفته که از راه می‌رسد، اما زندگی آنها رنگ دیگری به خود می‌گیرد. روزهای پایانی هفته برای اغلب ژاپنی‌ها زمان تفریح و استراحت است و کار در این روزها معمولا تعطیل می‌شود.

در فرهنگ ژاپنی وقت‌شناسی یک اصل اساسی و غیرقابل تغییر است، آنچنان که در این کشور هیچ عذر و بهانه‌ای برای تاخیر پذیرفته نیست. نه تنها انسان‌ها که تمام سیستم‌های کاری ژاپن هم سر ساعت خاصی کارشان را آغاز کرده و در ساعت مشخصی هم آن را تمام می‌کنند. مثلا قطارهای متروی توکیو در روزهای عادی و در ساعات کاری ادارات و مدارس، صبح‌ها و بعدازظهرها هر دو دقیقه یک‌بار راه می‌افتند. نکته جالب اینجاست که اگر هر روز در ساعت خاصی سوار مترو شوید، مسافران تقریبا همان‌ها هستند که هر روز می‌بینید؛ یعنی ژاپنی‌ها اینقدر به انجام کارها در ساعت خاص مقید هستند که محال است متروی مورد نظر را از دست بدهند و دو دقیقه دیرتر به مقصدشان برسند. در ضمن، آنها معمولا سعی می‌کنند سوار یک واگن خاص شوند و روی یک صندلی هم بنشینند.

این در حالی است که در اغلب کشورهای اروپایی، ده تا 15 دقیقه اختلاف زمان حرکت قطارها با برنامه اعلام شده تا حدی طبیعی بوده و پذیرفته می‌شود. بنابراین حتی اگر قطاری در این کشورها 14 دقیقه تاخیر داشته باشد باز هم از نظر مسئولان بموقع در محل مورد نظر حاضر بوده است. در حالی که مفهوم «تاخیر» در کشوری مانند ژاپن بسیار دقیق‌تر و سخت‌گیرانه‌تر است و فقط حرکت قطارهایی می‌تواند بدون تاخیر و بموقع محسوب شود که کمتر از یک دقیقه با برنامه تعیین شده اختلاف داشته باشند.

آمریکا؛ زندگی با ساعت و دقیقه کنترل می‌شود

آمریکایی‌ها هم ارزش زیادی برای وقت قائل هستند و تاخیر را چندان نمی‌پذیرند. از نظر آنها، کم‌کاری و تاخیر معنایی ندارد و حاضر شدن بموقع برای قرارهای کاری و اداری و حتی برای دیدارهای دوستانه اهمیت ویژه‌ای دارد.

آنها چنان به برنامه‌ریزی و تعیین ساعت و دقیقه برای هر کاری عادت کرده‌اند که گاهی برای گذراندن تعطیلات و روزهای پایان هفته هم برنامه‌ریزی دقیقی انجام می‌دهند تا هر چه بهتر و بیشتر از ساعات و دقایقی که در اختیار دارند، بهره ببرند.

آمریکایی‌ها به‌طور معمول 8 ساعت در روز کار می‌کنند و در محل کارشان حضور دارند. در این ساعات، حدود 30 دقیقه هم وقت ناهار برایشان در نظر گرفته می‌شود که بعضی‌ها پشت میز اداری و بعضی‌ها هم در رستوران ولی خیلی سریع و ساده، غذایشان را می‌خورند. آنها قبول کرده و می‌دانند کار بخشی از زندگی است.

برای همین هنگامی که در محل کار هستند، فقط به انجام درست کارشان فکر می‌کنند و وظایف‌شان را به بهترین شکل ممکن انجام می‌دهند و هنگامی که مشغول تفریح و استراحت می‌شوند دیگر به مسائل کاری فکر نمی‌کنند. تاریخ تحویل کارها نیز در این کشور بسیار مهم است و کاری که پس از زمان معین ارائه شود، هر قدر هم خوب و بی‌نقص باشد، ارزشی نخواهد داشت.

غنا؛ تاخیرهای 6 ساعته هم طبیعی است

با این‌که این‌قدر در مورد وقت‌شناسی و ارزش و اهمیت زمان صحبت می‌شود، اما هنوز هم بعضی‌ها خیلی به این مساله اهمیت نمی‌دهند. انگار برای آنها چندان فرقی نمی‌کند تاخیر داشته باشند یا بموقع حاضر شوند و به نظر می‌رسد فرهنگ مردم در کشورهای مختلف تا حد زیادی این مساله را تعیین می‌کند و بر آن تاثیر می‌گذارد. به همین دلیل در کشوری مانند غنا تاخیر امری طبیعی به حساب می‌آید و کسی به فکر حذف تاخیرها یا حداقل کاهش آنها نیست.

به‌عنوان نمونه رانندگانی که در این کشور کار می‌کنند، زمانی که قرار است سر ساعت خاصی دنبال فرد مورد نظر بروند ممکن است براحتمی یک ساعت دیرتر از ساعت تعیین شده برسند که البته این وضع از نظر آنها کاملاً طبیعی و بی‌نقص است. خاطرات جهانگردان می‌گوید این تاخیرها گاه حتی تا شش ساعت هم می‌تواند ادامه داشته باشد.

وقت‌شناس‌ترین مردم دنیا

مردم در مناطقی از دنیا مانند کشورهای آمریکای لاتین، جنوب اروپا، آفریقا و خاور میانه به وقت و زمان اهمیت می‌دهند، اما ساعت و زمان، زندگی‌شان را کنترل نمی‌کند. بنابراین در این کشورها اگر فردی سر وقت و بموقع حاضر شود، خیلی خوب است اما اگر تاخیر داشته باشد هم خیلی ایراد ندارد و مشکلی ایجاد نخواهد شد. علاوه بر این، زندگی این دوران هم مانند کلافی سردرگم است و هزاران اتفاق مختلف می‌تواند برای انسان پیش بیاید. برای همین خیلی عجیب نیست اگر فردی فرانسوی قرار ملاقات داشته باشد، ولی هنگامی که در حال رفتن به سمت مقصدش است، دوستی را ببیند و چند دقیقه‌ای مشغول گپ‌وگفت با او شود؛ برای مردم فرانسه کمی تاخیر در قرارها طبیعی و جایز است.

در مقابل، زمان برای مردم در بیشتر کشورهای شمالی اروپا و همچنین ایالات متحده آمریکا حکم طلا و پول را دارد. بنابراین اگر در چنین کشورهایی کسی دیر به قرار ملاقاتش برسد، این رفتار به معنای تلف کردن وقت طرف مقابل بوده و توهینی جدی و مهم به حساب می‌آید که حتی گاهی غیرقابل بخشش خواهد بود.

اما در این مورد که کدامیک از این روشها خوب است و کدامیک بد، هیچ نظری وجود ندارد و فقط می‌توان گفت ارزش و اهمیت زمان برای مردم کشورهای مختلف به فرهنگ و نحوه زندگی‌شان ارتباط پیدا می‌کند و در نقاط مختلف بسیار متفاوت است. با این حال، مردم کشورهای آلمان، فنلاند، هلند و ژاپن وقت‌شناس‌ترین مردم دنیا شناخته شده‌اند و برای آنها حتی چند ثانیه هم ارزش دارد و آن را براحتی از دست نمی‌دهند. به همین دلیل بسیار مهم است که در این کشورها بموقع برای قرار ملاقات‌ها حاضر شوید، چون تاخیر و دیر رسیدن به این معناست که شما فردی قابل اعتماد نیستید و آنها نمی‌توانند روی حرف شما حساب کنند.

هندوستان؛ کشوری با ساعات طولانی برای ناهار

گویا هندی‌ها در مورد طلای زمان، جهتی خلاف چشم‌بادامی‌ها را طی می‌کنند، چراکه خیلی از ساکنان هندوستان، بی‌توجه به ارزش وقت و زمان زندگی‌شان را می‌گذرانند و چندان توجهی به گذر دقیقه‌ها ندارند. مردم در این کشور ممکن است 12 ساعت هم در محل کارشان حاضر باشند، ولی مثل برخی کشورها واقعا تمام این ساعت‌ها را کار نمی‌کنند. ساعت‌های طولانی صرف ناهار، چای خوردن‌های پی در پی و گپ‌وگفت‌های متعدد همگی در کنار هم باعث می‌شود که آنها خیلی درگیر کار نباشند. بنابراین محیط‌های کاری در هندوستان معمولا جو آرام‌تری دارد و کارمندان استرس کمتری را تجربه می‌کنند، ولی اغلب ساعت‌های طولانی مشغول کار هستند. اینجا هم زمان‌های تعیین شده برای ارائه کار مهم است، ولی خیلی از کارمندان با مدیرشان صحبت و تاخیرشان را توجیه می‌کنند یا در مورد دیر رسیدن به محل کار، بهانه می‌آورند و دیگران را متقاعد می‌سازند. در حالی که مشاهده چنین برخوردهایی در کشورهایی مانند ژاپن یا کشورهای اروپایی غیرممکن است و به هیچ عنوان پذیرفته نمی‌شود.

نیلوفر اسعدی‌بیگی / جام‌جم